

ΝΗΣΙΔΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 2009

Βράβευση του

«Επιμορφωτικού Κέντρου Γλαύκης Ν.Ξάνθης»

Ομιλία Κυρίας Αναστασίας Καραφουλίδου

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Πάνω από 300 παιδιά από όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες επωφελούνται κάθε χρόνο της προσφοράς του «Επιμορφωτικού Κέντρου Γλαύκης του Νομού Ξάνθης». Ένα Κέντρο που ιδρύθηκε από 27 εκπαιδευτικούς, γέννημα θρέμμα οι ίδιοι των μουσουλμανικών χωριών, θύματα και αυτοί του ξεπερασμένου και αναποτελεσματικού συστήματος παιδείας της περιοχής τους, που κατάφεραν παρόλα αυτά και σε εντελώς αντίξοες συνθήκες να πάνε στο ελληνικό πανεπιστήμιο, να σπουδάσουν, να γίνουν επιστήμονες και να επιστρέψουν στον τόπο τους με σκοπό να σπάσουν τη θλιβερή και αδιέξοδη αυτή αλυσίδα.

Σε μια κοινωνία πατριαρχική, κλειστή, όπου γυναίκες και παιδιά εξακολουθούν να θεωρούνται πολίτες δεύτερης και τρίτης κατηγορίας, οι εμπνευσμένοι δάσκαλοι προσπαθούν να εισάγουν νέα πρότυπα. Κύριο μέλημά τους είναι να εισάγουν την ελληνική παιδεία στη ζωή των παιδιών ως ένα διαβατήριο σε μια καλύτερη και πιο αξιοπρεπή ζωή— ενισχύοντας ταυτόχρονα και τις πολιτιστικές πομακικές ρίζες τους που τώρα απειλούνται με αφανισμό.

Έτσι τα παιδιά κάθε απόγευμα, βγαίνοντας από το σχολείο τους έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν μαθήματα εκπαιδευτικής διδασκαλίας, σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους που σκοπό έχουν να τα προετοιμάσουν για το μάθημα της επόμενης μέρας και να απαντήσουν σε ερωτήματα που προέκυψαν τις πρωινές σχολικές ώρες. Οι δάσκαλοι φροντίζουν να ενισχύουν την κρίση και την ερευνητική διάθεση των παιδιών με καινοτόμες μεθόδους για τις οποίες έχουν ενημερωθεί μέσα από εκπαιδευτικά σεμινάρια.

Αλλά και έξω από το σχολείο οι 27 αυτοί δάσκαλοι οργανώνουν κατασκηνώσεις και εκδρομές δημιουργώντας έτσι γέφυρες επικοινωνίας των παιδιών αλλά και των γυναικών της περιοχής, με τον υπόλοιπο κόσμο.

Οι μεγαλύτεροι από εμάς θυμόμαστε την εποχή που για να πας στη Γλαύκη, τη Μύχη, ή και την Πάχνη, τα χωρία στα οποία δραστηριοποιείται το Επιμορφωτικό Κέντρο, χρειαζόσουν την άδεια του στρατού. Ευτυχώς ο αποκλεισμός αυτός έχει τελειώσει. Ο πραγματικός όμως αποκλεισμός θα τελειώσει μόνον όταν ο πληθυσμός της περιοχής μορφωθεί.

Μόνο όταν μάθει τη Γλώσσα μας. Η γλώσσα του καθένα μας είναι το πρωταρχικό μέσο που μας οδηγεί στην ελευθερία του πνεύματος, στην δυνατότητα επικοινωνίας με τον υπόλοιπο κόσμο. Ως γιατρός, έχω ζήσει από κοντά το δράμα τόσων γυναικών που ερχόντουσαν για βοήθεια αλλά αδυνατούσαν να αρθρώσουν λέξη στη γλώσσα μας, να επικοινωνήσουν τον πόνο τους μαζί μου. Ακόμα και στο στοιχειώδες επίπεδο της επικοινωνίας με τον γιατρό ήταν και παραμένουν αποκλεισμένες.

Το Σώμα Ελληνικού Οδηγισμού του οποίου έχω την τιμή να είμαι Πρόεδρος, ασχολείται και αυτό με την εξωσχολική εκπαίδευση των παιδιών του τόπου μας. Γνωρίζω λοιπόν τις αγωνίες, την ευθύνη αλλά και τη χαρά και την ικανοποίηση που παίρνουμε από τα παιδιά όταν φωτίζεται το πρόσωπό τους κάθε φορά που ανεβαίνουν ένα σκαλοπατάκι γνώσης. Θέλω να συγχαρώ τους Δασκάλους από τη Γλαύκη, τη Μύχη και την Πάχνη και να τους διαβεβαιώσω ότι θα μας βρουν στο πλευρό τους στο θαυμάσιο έργο τους.

Σας ευχαριστώ